

Aleš Steiner se narodil v roce 1954. Otec byl doktor a matka zubní sestra. Dětství strávil u babičky kousek od Kladna, protože rodiče neměli byt. Často si hrál venku na ulici, někdy i dlouho večer. Když nastoupil do školy, tak se díky tomu dostával do problémů s ostatními spolužáky. Kvůli spoustě volného času ho rodiče přihlásili na plavání, kde měl trénink téměř každý den. Poté začal hrát i tenis.

Společenský život si začal uvědomovat až s nástupem na střední školu. Do té doby ho to nezajímalo a rodiče mu také žádné názory nevnucovali. Rodiče v roce 1968 vystoupili ze strany a zde nastal zlom v názorech, začal si uvědomovat dění kolem sebe. Zjistil, že některé jeho názory jsou vlastně vnucené a nejsou přímo jeho.

Když úspěšně absolvoval střední školu, chtěla mamka, aby šel na zubaře. Měl výborné výsledky, jedny z nejlepších, ale kvůli vystoupení rodičů ze strany se nedostal. Otec to jako lékař zkoušel přes známosti, stejně neúspěšně. Nakonec se podařilo rodičům až přes ministra zařídit přijetí na vysokou školu zemědělskou.

V této době se jeho sestra v Maďarsku seznámila se svým budoucím manželem. Ten žil v Západním Německu a od něj získával různé informace, které byly v rozporu s tím, co slyšel v televizi nebo v rádiu. Opět se to začalo projevat na jeho názorech na režim.

Díky známostem mimo republiku se ho snažil získat StB na svou stranu, aby donášel na emigranty, odmítl. Sám do strany nikdy nevstoupil, přesto měl kamarády, kteří ve straně byli. Někteří z nich ani nevěřili všemu, co strana říkala, ale byli tam proto, aby je ostatní poslouchali, bez toho to nebylo možné.

Když přišla revoluce, tak se snažil přemluvit jednoho kamaráda, aby odešel. Ten odmítl s tím, že teď kdyby odešel, tak by vypadal jako kolaborant nebo prospěchář. Nakonec se mu podařilo, i s pomocí dalších kamarádů, ho přesvědčit, aby odešel. Nakonec to opravdu udělal.

V roce 1977 vyšla Charta77. V ní nebyl nikterak aktivně zapojen ani se neseťkal s autory. Měl na ni kladný názor a opět to ovlivnilo jeho názory. Aktivně se ale účastnil v projektu Několik vět. Zde s manželkou rozdávali letáky do schránek. V tuto chvíli si začal uvědomovat, že díky jeho činnosti by mohly nastat problémy a pocítil strach z následků.

Když začala revoluce, tak se rozhodl aktivně účastnit v Příbrami. Jezdil na shromáždění OF, předkládal jim své myšlenky. Poté vozil po okrese lidi, kteří měli kandidovat do nového parlamentu. Líbilo se mu, že lidé v této době byli jednotní a navzájem si pomáhali. Když se to změnilo a každý začal dělat politiku podle sebe a jak se to hodilo jemu, tak raději odešel, nechtěl se v tom angažovat.

Dnes žije na Dubně, kousek od Příbrami. V politice angažovaný není a sám říká, že se mu dnešní politika vůbec nelíbí.